

Kiinalainen juttu

Linja-autoasemien baarit Suomessa ovat tavallisesti kuvottavia paikkoja. Matkustavaiset eivät niissä juuri viihdy, vaan odottelevat ulkosalla. Kaikenkarvaiset kaljaveikot ovat vallanneet paikat, ja tupakansavu on sakea. Miten niin on päässytkin lipsahtamaan.

Mutta ei ole enää Perniössä.

Pastantin pirteät pitäjät ponkaisivat perjantaina perniöläisittäin jotain aivan uutta. Järjestivät kiinalaisen illan. Olivat yhdyttäneet oikean kokinkin. Sitähän oli matkustavaisen pakko kokeilla.

Tupa oli tupaten täynnä, ja vielä enemmänkin olisi ollut tulijoita, mutta jakkarat loppuivat kesken. Koska Pastantissa ei ilmeisestikään saa polttaa, jo sisään tullessa tulvahtivat muikean makeat tuoksut. Aistit pingottuivat. Jotakin epätavallista oli selvästikin tulossa.

Oli keittoa, monenlaista sörsseliä ja kiinalaisittain friteerattuja paloja. Halutessa voi vielä terästä omaa annostaan lisämausteella.

Kokemukseni mukaan tyypillisin, yksinkertaisin ja kai myös vaikein kiinalaisen ruoan osa on hapanimelä kastike. Aineista päätellen kenen tahansa luulisi osaavan valmistaa sitä. Olen kokeillut, mutten ole koskaan saanut syntymään ihan oikean laista. Pastantinkin kastikkeessa oli vielä toivomisen varaa.

Porukka söi, ahmikin, mikä on aivan luonnollista. Kiinalaista ruokaa syödessä pitääkin kuulua syömisen ääniä, ryystämistäkin. Syömisen innokkuus on vain hyvä merkki. Ja isäntäväki kierteli pöydissä, kuten kuuluukin. Kokkikin tuli lopulta ujon ja kiusaantuneena esille. Kai hänkin aisti vieraiden tyytyväisyyden.

Eipä olisi uskonut, että Perniössä tällainen onnistuisi. Toivottavasti saamme jatkoa, ja pian.

Mutta ensi kerralla pitää saada puikot. Ja muidenkin maiden maukkaat menyt maistuisivat.

pajen